

Пояснення

У висновку Громадської ради доброчесності було дано оцінку ряду фактів і на підставі них зроблено висновок про мою не доброчесність, на спростування чого надаю ці пояснення.

Так, у висновку Громадської ради доброчесності викладено наступні тези, які на думку наведеного органу, є проявом моєї недоброчесності:

- I. «Незазначення в декларації за 2015 рік права розпорядження на підставі довіреності на 6 транспортних засобів».
- II. «Наявність виїздів за кордон».
- III. «Поїздка до АР Крим».
- IV. «Поїздки до Російської Федерації».
- V. «Набуття бабусею _____ у власність квартири за сумнівних обставин».
- VI. «Донька, мати Кандидата, _____, на той час обіймала посаду судді Конституційного Суду України».
- VII. «Законність набуття у власність квартири по пров. _____ була предметом розслідування Службою безпеки України».
- VIII. «Висновок про професійну некомпетентність».

I. Незазначення в декларації довіреностей

1.

Стосовно довіреностей, виданих на моє ім'я, хочу зазначити, що я вважаю, що я правомірно не вказував їх у деклараціях за відповідні роки з огляду на наступне.

Довіреність – це, в першу чергу, письмовий документ, який видається однією особою іншій особі для представництва перед третіми особами (ст. 244 Цивільного кодексу України). Дане представництво ґрунтується на довірі, видача довіреностей свідчить про наявність відносин представництва, це суб'єктивне право особи, яке полягає у існуванні можливості на законних підставах вчиняти дії від імені та в інтересах іншої особи, яка їй довіряє, а також, у разі зазначення в довіреності можливості користуватися об'єктом (майном), щодо якого видана довіреність. Наявність довіреності не означає обов'язок особи виконувати (вчиняти) певні дії в ній зазначені.

Цивільний кодекс України окремо виділяє в розділі III «Окремі види зобов'язань», глава 68 «Доручення», ст. 1000. Договір доручення – обов'язок однієї сторони (повірений) вчинити від імені другої сторони (довірителя) певні

юридичні дії, які створюють, змінюють або припиняють цивільні права та обов'язки довірителя.

Питання довіреності врегульовано в Цивільному кодексі України в розділі IV «Правочини. Представництво». Таким чином, законодавець розділяє поняття представництва інтересів та договір доручення.

Отже, сам факт наявності довіреності не можна ототожнювати з обов'язком виконання і виконанням вказаних у довіреності прав протягом усього періоду (часу) чинності довіреності.

Тобто, наявність довіреності не можна (прирівнювати) ототожнювати з реалізацією наданого права. Зокрема, права користуванням річчю (майном, об'єктом), у даному випадку транспортним засобом.

В цьому можна з легкістю переконатись, якщо проаналізувати, що відбувається в разі надання генеральної довіреності. Видаючи генеральну довіреність, одна особа надає право іншій особі розпоряджатись і користуватися своїм майном, де б воно не було, та з чого б не складалось. Якщо припустити, що одна лише наявність довіреності (з передбаченим в ній правом користуватися та розпоряджатися) автоматично призводить до користування, то всі люди в кого є генеральні довіреності були б зобов'язані вказувати у своїх деклараціях усе майно, стосовно якого їм лише надано суб'єктивне право, яке належить особі, яка видала довіреність, проте такої практики не існує і ніхто не піддає сумніву відсутність необхідності такого декларування. Однак, наявність довіреності на право користування і/чи розпорядження автомобілем, чомусь, у декого, викликає переконання, що обов'язково потрібно зазначити у декларації, що є проявом непослідовності.

Серед 6 перелічених автомобілів у висновку, лише 1 довіреність видавалась з правом на розпорядження - легковий автомобіль, серійний номер , марки Mercedes-Benz S 550 4Matic, 2008 року випуску, який є власністю товариства, кінцевим бенефіціарним власником якого є моя мати.

Питання щодо розпорядження майном товариства відносяться до виключної компетенції загальних зборів учасників товариства. Рішення загальних зборів щодо надання мені повноважень на розпорядження майном товариства (транспортним засобом) не приймалось.

На всі інші транспортні засоби надавались довіреності лише з правом представництва інтересів особи, яка видала довіреність.

Надаю розширену інформацію по кожному з них згідно Додатку № 1.

Щодо користування зазначеними у висновку Громадської ради доброчесності автомобілями для отримання від них корисних властивостей з метою задоволення власних потреб, то хочу наголосити на тому, що автомобілі, вказані у довіреностях, не використовувались мною особисто для задоволення моїх власних потреб, а лише епізодично, одноразово, задіювались для надання допомоги мамі, яка є бенефіціаром підприємства, якому вони належать або належали.

2.

Декларування майна, доходів, витрат та фінансових зобов'язань відбувалось до 2016 року шляхом заповнення паперової форми декларації, яка мала затверджену законодавством форму.

13.03.2014 Міністерством юстиції України надано роз'яснення № 11-26/52 щодо заповнення декларацій про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, у розділі якого «Основні правила заповнення декларацій» вказується про те, що у декларації зазначаються відомості станом на кінець звітного періоду.

Тобто, якщо станом на останній день звітного періоду певні об'єкти не перебувають на праві користування (або іншому речовому праві) суб'єкта декларування або членів його сім'ї, то вони не повинні відображатися в декларації, навіть якщо вони перебували на такому праві упродовж певного часу у звітному періоді.

Також, хочу зазначити, що однією з визначальних умов внесення в декларацію певних відомостей є те, що певний правочин, вчинений у звітному періоді, перевищує встановлену законом суму граничного розміру видатку/доходу, який підлягає декларуванню. Тобто, однією з умов декларування користування є отримання від такого користування доходу або здійснення певного видатку (з перевищенням гранично визначеного розміру суми видатку/доходу 50 мінімальних заробітних плат).

Враховуючи вищенаведене, можна зробити висновок, що декларування права користування має здійснюватись за наявності двох обставин в сукупності: наявність у декларанта або члена його сім'ї об'єкта декларування станом на останній день звітного періоду і використання його у власних цілях та здійснення щодо вказаного об'єкту певного видатку або отримання доходу від такого користування (з перевищенням гранично визначеного розміру суми видатку/доходу 50 мінімальних заробітних плат).

Вказані обставини стосовно виданих на моє ім'я довіреностей – були відсутні як окремо, так і в сукупності, у зв'язку з чим декларування транспортних засобів мною і не здійснювалось.

3.

Крім того, відсутність підстав зазначення вищевказаних автомобілів в декларації, підтверджується наступним.

Згідно з нормою ст. 319 ЦК України саме власник володіє, користується і розпоряджається своїм майном на власний розсуд.

Згідно з приписами статті 12 Закону України «Про господарські товариства» транспортні засоби належали на праві власності безпосередньо господарському товариству, в якому згідно з статтями 58 та 62 наведеного Закону від імені товариства діють органи – зокрема, директор, як виконавчий

орган, та учасники товариства, які складають вищий орган товариства: загальні збори, якими приймаються рішення стосовно майна товариства.

Відповідно до статуту ТОВ, для розпорядження майном товариства обов'язково необхідним є наявність рішення загальних зборів засновників товариства про згоду товариства на передачу права розпорядження майном. Такої згоди мені не надавалось, отже, навіть якби я захотів, то не зміг би розпоряджатися вказаним автомобілем.

4.

Згідно ст. 317 ЦК України право власності складається з трьох правомочностей: права володіння, права користування і права розпорядження майном.

Правомочність користування означає передбачену законом можливість використовувати, експлуатувати майно, отримувати від нього корисні властивості, його споживання.

Таким чином, право користування іншої особи, не власника, полягає в можливості отримувати у власних інтересах корисні властивості з об'єкта, що належить іншій особі. Воно є похідним від правомочності отримувати корисні властивості замість власника, оскільки право власника є найбільш повним правом на річ, що включає як право користування, так і права володіння і розпорядження.

Фактом є те, що автомобіль належав на праві власності товариству, кінцевим бенефіціарним власником якого, в свою чергу, є моя мати. Тобто, саме товариство як власник автомобілів наділено правомочностями власників згідно з ст. 317 ЦК України стосовно належного їм майна.

Можливість користуватися транспортним засобом являється лише тоді, коли особа володіє транспортним засобом (в звітному періоді).

Транспортні засоби у володінні, у звітному періоді, у мене не перебували, автомобілями у власних цілях (тобто з метою використання корисних властивостей автомобілів для задоволення своїх особистих потреб) я не користувався, і не отримував будь-якого прибутку (вигоди) у матеріальній або нематеріальній формі внаслідок виконання доручень матері. Я надавав матері допомогу, яку вона потребувала у певний момент часу (наприклад, допомога у перевезенні речей за кордон).

Отже, на мій погляд, в розумінні чинного податкового законодавства користування автомобілями в зазначених випадках не відбувалось.

Адже, мало місце використання транспортного засобу в інтересах іншої особи, а не користування у власних інтересах.

5.

Стаття 248 Цивільного кодексу України встановлює наступні правила. Частиною 1 наведеної статті визначено, що представництво за довіреністю припиняється у разі: 1) закінчення строку довіреності; 2) скасування довіреності особою, яка її видала; 3) відмови представника від вчинення дій, що були визначені довіреністю; 4) припинення юридичної особи, яка видала довіреність.

У разі припинення представництва за довіреністю представник зобов'язаний негайно повернути довіреність (частина 3 наведеної статті).

Всі зазначені довіреності видавались в зв'язку з потребою здійснити певну конкретну дію, яку в цей момент часу не міг здійснити водій матері (наприклад, допомогти перевезти речі, відвести маму у лікарню та інші дрібні побутові дії). Тобто, фактично я допомагав мамі, а не використовував автомобіль у власних цілях.

Одразу після вчинення певної дії, чи коли дія не була вчинена і сплинув час для її вчинення, доручення повертались товариству, і я просив маму припинити дію довіреності, на що вона відповідала мені, що вона дала вказівку і це зроблять, а я вважав, що вони відмінені, у зв'язку з чим я не зазначав у декларації відомості про автомобілі та право користування ними. Те, що директор не виконав розпорядження матері мені не було відомою.

Це підтверджується тим, що на один і той самий автомобіль (мерседес) було видано три довіреності, дія яких в часі співпадала.

Наголошую, автомобілі, вказані у довіреностях, не перебували в мене у користування – тобто не використовувались мною у власних цілях для задоволення власних потреб, а лише епізодично, одноразово задіювались для надання допомоги мамі, яка є бенефіціаром підприємства якому вони належать.

Крім того, якщо допустити, що одна лише наявність довіреності без використання транспортного засобу у власних особистих інтересах призводить до обов'язку зазначення транспортного засобу в декларації, з чим я не погоджуюсь, то важливо врахувати, яку мету переслідував законодавець створюючи цю норму, і які наслідки може мати її невиконання в залежності від різних обставин.

А саме: якщо певна особа отримала від іншої особи (юридичної чи фізичної) у користування транспортний засіб і не зазначила це у декларації, і при цьому використовувала своє службове чи посадове становище в інтересах тієї особи, яка надала довіреність (чи в інтересах її близьких, пов'язаних з нею осіб), то це беззаперечно є грубим порушенням, в якому є ознаки корупційного діяння.

Але, незазначення у декларації транспортних засобів, які належать товариству, бенефіціарним власником якого є моя мати, жодним чином не містить ознак корупційних діянь, адже моя мати не займається юридичною практикою, не є членом громадських, політичних, релігійних чи інших організацій, як і не здійснює діяльність з такого членства.

Отже, у моїх взаємовідносинах з нею немає і натяку на реальний конфлікт інтересів згідно антикорупційного законодавства, тобто відсутня суперечність між приватним інтересом особи та її службовими чи представницькими повноваженнями, що впливає на об'єктивність або неупередженість прийняття рішень, або на вчинення чи невчинення дій під час виконання зазначених повноважень.

При цьому, слід зазначити, що преамбула Закону України «Про запобігання корупції» визначає, що цей Закон визначає правові та організаційні засади функціонування системи запобігання корупції в Україні, зміст та порядок застосування превентивних антикорупційних механізмів, правила щодо усунення наслідків корупційних правопорушень.

Враховуючи вищенаведене, я перш за все хочу, щоб було зрозуміло, чим я керувався коли не вказував у деклараціях транспортні засоби, на які видано довіреності на моє ім'я, і чому у мене було достатньо правових підстав для того, щоб вважати, що саме так можна і потрібно вчиняти.

Найголовніше, в цих моїх діях не було ніякого умислу у незазначенні відомостей, як не було і жодних корупційних ризиків, я не завдав і не міг завдати цим, ні державі, ні будь-кому іншому шкоди, мої дії стосовно незазначення транспортних засобів, на які видано довіреності, не несуть ніякої загрози, а отже, не повинні розцінюватись як прояв моєї недоброчесності.

І навпаки, ненадання допомоги найріднішій людині – матері, якби це мало місце, можна було б тлумачити як недоброчесність.

II. Наявність виїздів за кордон

Громадською радою доброчесності зазначено:

- 1) Кількість моїх виїздів за кордон та тривалість перебування за кордоном
- 2) Суму мого сукупного доходу

І на підставі цих фактів зроблено припущення, що мені не повинно було вистачити офіційно задекларованих грошей для здійснення цих виїздів.

Щодо цього хочу зазначити наступне :

Перш за все хочу зазначити, що мої відпустки та моє перебування за кордоном жодним чином негативно не вплинули на кількість та якість моєї роботи, про що може свідчити статистична інформація наявна в моєму суддівському досьє.

1.

Організація виїздів закордон, перш за все, пов'язана з моїм прагненням не порушувати процесуальні права учасників процесу і прагненням дотримуватись строків розгляду справ. Моя офіційна відпустка складає 50 днів в рік. Я, як правило, брав 2, 5 або 12 днів відпустки, приєднуючи до відпустки вихідні і святкові дні.

Також, не довготривалий, але насичений відпочинок допомагав мені перезавантажитись, позбутись накопичених на роботі стресів і головне наповнював мене новою корисною інформацією.

Основна мета моїх мандрівок - це інтелектуальне збагачення, я готую наукову працю і дуже важливим джерелом її є особисте спілкування, яке не можливо замінити нічим іншим.

Також, я дуже люблю класичну музику, захоплююсь мистецтвом і як правило, якщо на це є час, завжди відвідую музеї, в тих містах де буваю.

Свої подорожі я планую завчасно, за рік-півроку. Коли я купую квитки на літак заздалегідь за такий тривалий проміжок часу, вони коштують значно дешевше, ніж якщо їх купувати напередодні.

Вартість квитків, як правило коливається від 100 до 300 умовних одиниць.

Я приїжджаю до певного міста, на 1-2 дні, провожу там заплановані зустрічі, відвідую екскурсії, після чого переїжджаю до помешкання, яке винаймає моя мати, або їду до друзів, які проживають за кордоном України, та залюбки відповідають гостинності на мою гостинність у Києві.

Отже, мої витрати на переліт та проживання є мінімальними.

Громадською радою доброчесності зазначено суму мого сукупного доходу, однак, не врахувала наявність заощаджень, які були зібрані мною. В мене забезпечена родина, яка складається з людей, які тривалою кропіткою працею заробили та заощадили свої статки. Моя покійна бабуся багато разів розповідала мені як в часи Другої світової війни вона, будучи старшою донькою в сім'ї разом з молодшою сестрою та братом, без батьків і без їжі, проводила цілу добу в землянці, де вони переховались від бомбардувань. Я перепрошую за такий ліричний відступ, але він необхідний, бо завдяки ньому стає зрозумілим прагнення моєї бабусі дати своїй єдиній доньці і єдиному онуку те, чого сама вона була позбавлена - житла та їжі, і найголовніше дати можливість навчитися.

Досягнувши достойного рівня життя ще за часів СРСР, вона не зупинилась, а вийшовши на пенсію, продовжила активну діяльність спочатку на царині громадської діяльності, вона разом з дружиною В'ячеслава Чорновола приймала активну участь в роботі громадського об'єднання «Спілка жінок України», а в подальшому розпочала підприємницьку діяльність.

Бабуся, будучи заощадливою, розумною та далекоглядною людиною всі свої заощадження накопичувала у ювелірних виробках. А коли з'явилась можливість інвестувати у будівництво, трансформувала все це у нерухомість, спочатку маючи на меті лише забезпечити нас більш якісним житлом в Києві.

Однак, в подальшому, коли будинок, в якому було проінвестовано квартири, було здано в експлуатацію і бабусині знайомі львівські будівельники зробили якісний і недорогий ремонт у квартирі, бабця, довідавшись, яка тепер вартість цієї квартири, прорахувала, що інвестування в будівництво з подальшим проведенням в такій нерухомості ремонту, майже подвоює інвестовану суму (що мало місце в той час) і розпочала таку діяльність. В результаті, спадок, який вона залишила, став таким що Громадська рада доброчесності називає її «власницею численної елітної нерухомості».

Крім того, бабця розуміла і передала це розуміння нам з мамою, що найголовніше в житті це знання, вміння, працездатність і працелюбність. Коли я став дорослішим, бабця, в тому числі привчала мене до вміння володіти грошима - вміння володіючи, не витратити на неперіоритетні речі та напрямки. Це полягало у тому, що вона дарувала мені гроші, але ми з нею домовлялись, що без її відома я не буду їх витратити.

Так, ще до початку трудової діяльності я назбирав чималу суму, яку в подальшому витрачав на пріоритетні для себе напрями, в тому числі на виїзди за кордон, під час яких я здобував нові знання, корисні для мене у різних аспектах моєї особистості, в тому числі і для роботи.

III. Поїздка до АР Крим

Стосовно поїздки у червні 2014 року на окуповану територію АР Крим, хочу зазначити, що необхідність поїздки була викликана тим, що до мене за допомогою звернувся мій друг, громадянин України, який в цей час знаходився на окупованій території. Приймаючи рішення їхати чи не їхати, своє рішення я базував на тому, що допомога другу для мене є пріоритетною по відношенню до тих негативних вражень, які я можу отримати від перебування на території АР Крим, де я був 5 днів (19.06.-23.06.2014).

IV. Поїздки до Російської Федерації

Стосовно поїздки у листопаді (15.11.-17.11.2014)– грудні (20.12.-23.12.2014) 2014 та лютому (16.02) 2015 до Російської Федерації, хочу пояснити, що метою поїздки була наукова діяльність (міжнародні навчальні семінари з філософії, психології та права). Приймаючи рішення про поїздку, я виходив з того, що краще отримати важливу інформацію, нехай це і буде в Російській Федерації, яку я зможу використати для свого професійного розвитку. Можливості отримати мною відповідну інформацію іншим способом не було.

V. Набуття бабусею у власність квартири за сумнівних обставин

Також, у висновку Громадської ради доброчесності зазначено інформацію про те, що квартира по провулку _____ у м.Києві набута за сумнівних обставин у власність _____, що була моєю бабусею.

Хочу пояснити, що вказана квартира була проінвестована моєю бабусею у 2001-2002 році, а свідоцтво отримано нею у 2006 році.

VI. Законність набуття у власність квартири по пров. _____ була предметом розслідування Службою безпеки України

Також, у висновку Громадської ради доброчесності зазначено, що донька _____, мати кандидата, _____, на той час обіймала посаду судді Конституційного Суду України.

В свою чергу, зазначаю, що на той час 2001-2002 роках моя мати обіймала посаду Постійного Представника України при Раді Європи і проживала у м. Страсбурзі, а мені в цей час було 23 роки, і я ще не був призначений на посаду судді.

**VII. Законність набуття у власність квартири по пров.
була предметом розслідування Службою безпеки України**

Щодо цього хочу повідомити, що мали місце перевірки, які проводились представниками Генеральної прокуратури України, Державної податкової адміністрації України, Службою безпеки України у 2007-2009 роках стосовно всього нерухомого та рухомого майна, що належало мені, моїй матері та усім членам нашої родини. Усі перевірки завершено.

За їх результатами, не було порушено жодного провадження ні щодо мене, ні щодо жодного члена нашої родини.

Ні я, ніхто з нашої родини не притягувався ні до кримінальної, ні до адміністративної відповідальності, ні за невиконання вимог податкового законодавства України.

VIII. Висновок про професійну некомпетентність

Твердження Громадської ради доброчесності, викладені у негативному висновку щодо мене, не відповідають тому, на чому вони ґрунтуються.

Адже у тексті висновку йде мова про незазначення у декларації довіреностей на транспортні засоби та припускається недостатність коштів для здійснення виїздів за кордон, а також зазначається ряд припущень, а на підставі цього твердження та цих припущень зроблено висновок про мою професійну некомпетентність.

Що само по собі дивно, адже, на мій погляд, не є очевидним взаємозв'язок між відсутністю зазначення у декларації довіреності на автомобілі, припущення щодо відсутності коштів, необхідних для виїзду за кордон, та професійною некомпетентністю.

По суті у висновку взагалі мова не йде про жодний випадок з моєї професійної діяльності, а зроблено висновок саме про професійну некомпетентність.

Підсумовуючи вищенаведене, хочу зазначити, що викладені у висновку Громадської ради доброчесності тези, є необґрунтованими, спростовуються наданими мною поясненнями та поданими мною документами і жодним чином не свідчать про мою недоброчесність.

«15» травня 2017 року

С.Р.Станік

Додатки:

1. Таблиця з переліком автомобілів та поясненнями щодо довіреностей і 1 прим. на 2 арк. та копії довіреностей на 3 арк.;
2. Лист Шишлакова О.О. (копія) в 1 прим. на 1 арк. з додатком в 1 екз. на 1 арк.;
3. Лист Соріна Б.В. № 3 від 20.04.2017 в 1 прим. на 1 арк.;
4. Лист Лазарева С.Н. в 1 прим. на 1 арк.;
5. Лист Зубюк О.В. в 1 прим. на 1 арк.;
6. Лист Іванич Л.В. в 1 прим. на 1 арк.;
7. Лист військової частини В2277 від 11.04.2017 № 469/1/365 в 1 прим. на 1 арк.;
8. Лист полковника поліції Полієнка Т.І. в 1 прим. на 1 арк.;
9. Лист Вищої кваліфікаційної комісії суддів України від 31.05.2016 № 21-4102/16 до ДПІ у Шевченківському районі ГУ ДФС у м.Києві в 1 прим. на 2 арк.;
10. Лист ДПІ у Шевченківському районі ГУ ДФС у м.Києві 4407/с/26-59-13-04 від 28.04.2017 – на 1 арк. в 1 прим.
11. Копія відповіді ДПІ у Шевченківському районі ГУ ДФС у м.Києві, адресована Вищій кваліфікаційній комісії суддів України від 30.06.2010 № 18927/10/26-59/13-07 в 1 прим. на 3 арк.

12 лист ТОВ Студіо Тех

13 копії наукового висновку

Серед всіх перелічених у висновку Громадської ради доброчесності довіреностей, право розпорядження надавалось лише щодо легкового автомобіля, серійний номер WDDNG86X48A231502, марки Mercedes-Benz S 550 4Matic, 2008 року випуску. Щодо всіх інших транспортних засобів такої правомочності як права розпорядження в довіреності не зазначено.

Згідно статуту товариства, яке є власником вищевказаного транспортного засобу, для можливості розпорядження транспортним засобом обов'язковим є наявність відповідного рішення загальних зборів товариства. Таке рішення щодо надання мені права розпорядження – не приймалось, і я цим автомобілем не розпоряджався.

Автомобіль	Пояснення
1) автомобіль марки MERCEDES-BENZ E2804 Matic, 2008 р. в., довіреність видана 30.12.2009 р. строком до 30.12.2019 р.;	Легковий автомобіль серійний номер WDB2110921B325841, марки Mercedes-Benz E 280 4Matic, седан, 2008 року випуску належав на праві власності моїй матері – Станік Сюзанні Романівні. У 2013 році виставлений на продаж та восени цього ж року реалізований нею особисто, тобто, довіреність втратила чинність ще восени 2013 року. Довіреністю я жодного разу не користувався.
2) автомобіль марки MERCEDES-BENZ S550, 2008 р. в., довіреність видана 31.07.2015 р. строком до 30.07.2025 р.;	легковий автомобіль, серійний номер WDDNG86X48A231502, марки Mercedes-Benz S 550 4Matic, 2008 року випуску – є власністю юридичної особи, кінцевим бенефіціарним власником якого є моя мати – Станік Сюзанна Романівна; питання щодо розпорядження майном товариства відносяться до виключної компетенції загальних зборів учасників товариства. Рішення загальних зборів щодо надання мені повноважень на розпорядження майном товариства (транспортним засобом) не приймалось. Довіреність анульовано.
3) автомобіль легковий, ідентифікатором якого вказаний серійний номер, зазначений в досьє Кандидата, довіреність видана 02.07.2014 р. строком до 01.07.2017 р.;	легковий автомобіль серійний номер ХМСХJZ34A7F063296, марки Mitsubishi Colt, 2007 року випуску, реалізований влітку 2014 року. Довіреність щодо цього автомобіля видавалась лише на право представництва інтересів, право на розпорядження автомобілем – не надавалось. Довіреність видавалась одночасно 3-м особам. Довіреність втратила чинність влітку 2014 року. Довіреністю я жодного разу не користувався. Довіреність анульовано.

4) автомобіль марки BMW X5, 2007 року випуску, довіреність видана 27.05.2011 р. строком до 27.05.2021 р.;	легковий автомобіль, серійний номер 5UXFE83537LZ38244, марки BMW X5, 2007р року випуску належав товариству, кінцевим бенефіціарним власником якого є моя мати – Станік Сюзанна Романівна; виставлений на продаж у 2015 році та восени цього року реалізований юридичною особою за рішенням загальних зборів учасників товариства. Щодо цього автомобіля видавалась довіреність одночасно 4-м особам. Довіреність видавалась на представництво інтересів товариства, право на розпорядження автомобілем в довіреності не надавалось. Довіреність втратила чинність восени 2015 року, її я жодного разу не використовував. Довіреність анульовано.
5) автомобіль марки PORSCHE CAYENNE 2007 року випуску, довіреність видана 03.01.2014 р. строком до 03.01.2017 р.;	легковий автомобіль, серійний номер WPU1ZZZ9PZ8LA90308, марки PORSCHE CAYENNE, 2007 р.в., належав товариству, кінцевим бенефіціарним власником якого є моя мати – Станік Сюзанна Романівна; виставлений на продаж у 2015 році та восени цього року реалізований юридичною особою за рішенням загальних зборів учасників товариства. Щодо цього автомобіля видавалась довіреність одночасно 3-м особам. Довіреність видавалась на представництво інтересів товариства, право на розпорядження автомобілем в довіреності не надавалось. Довіреність втратила чинність восени 2015 року, її я жодного разу не використовував. Довіреність анульовано.
6) автомобіль LAND ROVER DISCOVERY, 2008 року випуску, довіреність видана 03.01.2014 р. строком до 03.01.2017 р.	легковий автомобіль, серійний номер SALLAAA148A474349, марки LAND ROVER DISCOVERY, 2008 року випуску, належав товариству, кінцевим бенефіціарним власником якого є моя мати – Станік Сюзанна Романівна; виставлений на продаж у 2015 році та восени цього року реалізований юридичною особою за рішенням загальних зборів учасників товариства. Щодо цього автомобіля видавалась довіреність одночасно 3-м особам. Довіреність видавалась на представництво інтересів товариства, право на розпорядження автомобілем в довіреності не надавалось. Довіреність втратила чинність восени 2015 року, її я жодного разу не використовував. Довіреність анульовано.